

АУДИТ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

За свій довгий період існування в світовій економічній практиці створили фінансову звітність підприємства, яка є універсальним джерелом інформації про його фінансовий стан та інструментом взаємодії підприємства, як з його внутрішнім, так і зовнішнім середовищем. Фінансова звітність містить у собі інформацію необхідну трудовому колективу, акціонерам, діловим партнерам, банківським установам і державним органам влади.

До фінансової звітності висуваються певні вимоги, головні з них : достовірність, доречність, обачність, нарахування та відповідність доходів і витрат, що спричинені різними інтересами користувачів інформації фінансової звітності підприємства. Через це виникає таке поняття, як аудиторський контроль, що визначає і засвідчує рівень відповідності інформації звітності даним вимогам. У сучасному світі проблема досягнення повної достовірності показників фінансової звітності є досить великою.

У відповідності до чинного законодавства та діючих П(С)БО складати фінансову звітність повинні усі підприємства, що мають самостійний баланс і є юридичними особами. Саме тому особливо важливим є аудит фінансової звітності.

Аудит фінансової звітності — це оцінка облікових та інших економічних даних, за допомогою вивчення взаємозв'язків між показниками.

Фінансова звітність – звітність, що містить інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства та не є комерційною таємницею, крім випадків, передбачених законодавством. Метою такої звітності є забезпечення загальних інформаційних потреб широкого кола користувачів, які покладаються на неї як на основне джерело фінансової інформації [1].

Фінансова звітність для повноти відображення фінансового стану підприємства містить такі елементи[2]:

1. Баланс;
2. Звіт про фінансові результати;
3. Звіт про рух грошових коштів;
4. Звіт про власний капітал;
5. Примітки .

Елементи фінансової звітності відображають різні сторони господарських операцій і подій звітного та попереднього періоду, розкривають зміни в обліковій політиці та дають можливість зробити висновки про діяльність підприємства.

Нормативно-правовою базою, що регулює аудит і якою обов'язково повинен користуватися аудитор при проведенні аудиту фінансової звітності підприємства є:

1. Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність”;
2. Положення (стандарти) бухгалтерського обліку;
3. Закон України “Про аудиторську діяльність”;
4. Документи АПУ, що регулюють аудиторську діяльність в Україні;
5. Міжнародні стандарти аудиту.

В сучасній Україні при проведенні аудиту фінансової звітності підприємства аудитор керується певними ознаками і критеріями оцінки фінансової звітності:

1. Повнота — перевірка відображення всіх активів і пасивів підприємства;
2. Оцінка — перевірка правильності визначення вартості;
3. Фактична наявність;
4. Належність — чи всі активи належать підприємству;

5. Правильність відображення;
6. Законність;
7. Обережність — перевірка обов'язковості обліку дійсних надходжень і витрат;
8. Постійність;
9. Відповідність — перевірка належності даних звітному періоду.

Мета аудиту фінансових звітів полягає в наданні аудиторіві можливості висловити думку про те, чи складені фінансові звіти в усіх суттєвих аспектах відповідно до застосованої концептуальної основи фінансової звітності[3].

Сам процес проведення перевірки аудиту починається задовго до прибуття безпосередньо на підприємство, адже аудитор має ознайомитись з минулими аудиторськими перевітками, або перевітками державними органами влади, якщо такі мали місце.

Аудитор складає план та програму аудиту, що містять перелік аудиторських процедур з переліком виконавців, що їх виконують та періодом перевірки. Також у них аудитором зазначається запланований ризик і запланована аудитором суттєвість.

Спочатку аудитор на підприємстві інспектує організацію ведення бухгалтерського обліку підприємством, що перевіряється. Далі йде перевірка планування і роботи штату бухгалтерії, а також забезпечення підприємства типовими формами бланків різних первинних документів.

Перед тим, як перейти до перевірки обліку, аудитор має дослідити облікову політику підприємства з урахуванням його специфіки. Перевіряється відповідність робочого плану рахунків плану рахунків бухгалтерського обліку, що є чинним на даний момент.

Наступним етапом аудиту є вибіркове дослідження первинної документації, реєстрів обліку та Головної книги, їх хронологія, повне відображення операцій, правдивість даних, наявність обов'язкових реквізитів і правильність виправлень зроблених у них.

За результатами аудиту складається аудиторський висновок про реальний фінансовий стан суб'єкта господарювання. Думка аудитора про достовірність або недостовірність бухгалтерської звітності повинна базуватись на зібраних в ході аудиту необхідних і достатніх підтвердженях. На основі отриманих в ході досліджень підтвердженях аудитор повинен сформулювати думку про відповідність бухгалтерської звітності наступним критеріям (аудиторським судженням): повнота, існування, права і обов'язки, подання, оцінка[4].

1. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність". 2. П(С)БО № 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності" 3. Міжнародний стандарт аудиту №200 "Мета та загальні принципи аудиту фінансових звітів" 4. Навчальні матеріали онлайн: "Методичні прийоми та процедури аудиту фінансової звітності" [Електронний ресурс]: Режим доступу. – http://pidruchniki.com/15410104/buhgalterskiy_oblik_ta_audit/metodichni_priyomi_protседuri_auditu_finans